

سازمان CIA

پاره ای از عملکرد های گذشته سازمان CIA در امریکای لاتین؛
گوشه ای از کارکرد های این سازمان در افغانستان.

بخش (۱۳)

کبیر توخی

تاریخ نگارش (۱۴ جنوزی ۲۰۰۹)

تاریخ ارسال آن به پورتال " افغانستان آزاد - آزاد افغانستان " (۴ مارچ ۲۰۱۲)

گوشه ای از عملکرد های CIA در افغانستان

- ۱- تأملی گذرا؛ بر سیاست امپریالیزم امریکا در قبال افغانستان .
- ۲- امپریالیزم امریکا برای تسخیر افغانستان به کدام شیوه ها متصل شد .
- ۳- بعضی ابعاد مهم کار کرد های سازمان سیا که منجر به کمترین عکس العمل مردم در برابر تجاوز آشکار امریکا به افغانستان گردید.
- ۴- سازمان سیا با کدام نهاد ها در افغانستان اعمال نفوذ می کرد.
- ۵- فعالیت سیا در قالب انجوها در افغانستان.
- ۶- زندان های افغانستان و زندان های اعمار شده توسط امریکا ، تماماً تحت نظر مستقیم سیا اداره می شوند.
  - A- زندان های رسمی
  - B- زندان های خصوصی
- ۷- مروری بر ارتش های خصوصی [Private Military Companies (PMC)
- ۸- ازخاد KGB تا "راما"ی CIA در افغانستان
  - A- نگاهی اجمالی به خاد KGB و اسلافش
  - B- ریاست عمومی امنیت ملی افغانستان

نسل جدیدی از « سگهای جنگی » در افریقا

یک هوا پیمای بوئینگ ۷۲۷ که با صد نفرمزدور برای تحویل گرفتن محمولهٔ اسلحه ای از افریقای جنوبی به مقصد زیمباوه حرکت کرده بود، در ماه مارچ ۲۰۰۴ برای بازرسی و کنترل مجبور به توقف در فرودگاه این کشور شد .

سیمون من (Simon Man) انگلیسی و نیک دو تووا (Nick Du Toit) اهل افریقای جنوبی ، رؤسای سابق شرکت (Executive outcomes) (۱) مهمترین کمپانی که سابقاً در زمینهٔ امنیت خصوصی در قارهٔ افریقا فعالیت داشته است، به همراه افراد زیر از « مغز های متفکر » این عملیات به شمار میروند: آقای **مارک تاجر پسر نخست وزیر اسبق انگلیس** و سرمایه گذار احتمالی این طرح که مورد اتهام قرار گرفته است ؛ یک مقام عالیرتبهٔ پنتاگون (۲) ، یک مخالف حکومت به نام سه ورو موتو (Severo Moto) که به اسپانیا پناهنده شده و در انتظار شروع عملیات سرنگونی و به قدرت رسیدنش در گینهٔ استوائی ، این « کویت افریقا » ، در جزایر قناری به سر می برد تا جانشین آقای تئودورو اوبیانگ نگوئما (Teodoro Obiang Nguema) که از ۲۵ سال پیش ریاست جمهوری این کشور کوچک را به عهده دارد، بشود .... به سیمون من و نیک دو تووا وعدهٔ یک میلیون دلار دستمزد داده شده بود

اینها نمونه هائی از موارد جالب توجه عملیات مزدوران در سالهای گذشته می باشد که موضوع نفت و تمایل روز افزون کمپانی های امریکائی به ذخایر طلای سیاه خلیج گینه (۳) مضمون آن را تشکیل می دهد. گمان می کردیم این « چهره های ترسناک » که مدت ها جزئی از چشم انداز افریقا به شمار می رفتند، تقریباً از میان رفته اند : آنهائی که از سالهای ۱۹۶۰ در کنگو (که به زئیر و بعد به جمهوری دموکراتیک کنگو تغییر نام داد) و یا در سال های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ در کشور های کومور ، سشل ، بنن ، گینه ، رودزیا (که به زیمباوه تغییر نام داده) و آنگولا به عملیات نظامی دست می زدند . انگلستان ، فرانسه ، افریقای جنوبی و اسرائیل از جملهٔ کار گزاران بزرگ این «سربازان گمشده» محسوب می شدند . طی سال هائی که با نبرد های ضد استعماری و جنگ سرد توأم بود ، پادشاه مراکش، حسن دوم ، رئیس جمهور گابن، عمربونگو (Omar Bongo)، رژیم سفیدپوست آقای یان اسمیت (Ian Smith) در رودزیا (زیمباوه) ، یا مسئولین فرانسوی چون آقای ژاک فوکار (Jacques Foccart) دبیر کل بخش افریقائی کاخ الیزه) و آقای میشل دبره (Michel Debre)، نمایندهٔ جزیرهٔ فرانسوی رئونیون در مجلس ، حمایت های کم و بیش آشکاری از این « سربازان گمشده » می کردند ....

آقای روبر دناربوب (Robert Denard) فرانسوی، از چهره های شاخص مزدوربود که به سهولت از رباط به کیزانگانی ، و از کوناگری به کوتونو ، از سالیسبوری به پرتوریا a ، از لیبروویل به مورونی می رفت : او که سرسختانه با کمونیسم مبارزه می کرد، تأکید داشت که هیچ وقت علیه کشورش ، فرانسه اقدامی نکرده : « حتی اگر بدون منتظر شدن چراغ سبز .... نارنجی را رد می کردم » (۴)

این « سگهای جنگی » با ادعای « دفاع از تمدن » ، بیشتر اوقات تحت کنترل و نفوذ سرویس های اطلاعاتی و شرکت های چند ملیتی غربی قرار داشتند (مثل کمپانی نفتی ELF در فرانسه) . آن ها به ویژه نمایش وحشی گری ، غارت ، عدم اطاعت و سرپیچی بودند و بازیگران ایجاد جو آشفتگی و اخلال، هم چون در سال های ۱۹۶۰ در کنگو»

« نیروی انسانی کار آزموده ای که به خصوص در زمینه هوا نوردی تبحر دارد ، اکنون از کشور های اروپای شرقی ، که از تسلط شوروی آزاد شده اند، تأمین می شود . در ماه اوت ۲۰۰۴ رئیس جمهور آقای باگیو اکیپ جدیدی مرکب از خلبانان هواپیما های شکاری اوکراینی استخدام کرد : در قرار داد تأکید شده که به غیر از پشتیبانی فنی نیروی هوایی آنها می بایست در عملیات نظامی شرکت کنند و هدایت هلی کوپتر های MI -۱۹۲۴ را به عهده گیرند، مواردی که در ماه های گذشته در جریان بمباران شهر های « واوا » ، زوان ، گوویل فا لا دیده شد » (۵)

«در نتیجه مزدوری ، آنچنان که « بوب » دنار دوست دارد آن را تعریف نماید از حالت « رما نتیک » با مشخصه های ایدئولوژیک خارج شده و به حرفه « پلید ها » و یا « راهزنان جمهوری » تبدیل شده است، یعنی یک صنعت مزدوری ، با انگیزه مالی می تواند طیف وسیعی از « خدمات » را عرضه کند ، از مشاوره گرفته تا تعلیم و تربیت ، از نگهداری معادن و میدان های نفتی تا عملیات جنگی»

« در سطح افریقا کمپانی Executive Outcomes (۶) را می توان مثال زد کمپانی های خصوصی نظامی انگلیسی و امریکائی فعالیت مشابهی را در عراق انجام می دهند.

کمپانی Executive Outcomes که به طور رسمی در سال ۱۹۹۸ در افریقای جنوبی منحل شده بود، مجدداً فعالیت خود را در خارج از سر گرفت. این شرکت که ۳۰۰۰ فعال دارد از اعضای ناوگان سابق ویژه هوائی انگلیس (S A S) و سلواسکوت رودزیا (Selous scouts) ، گردان ۳۲ بوفالو ی افریقای جنوبی (که بنیان گذار ان Eben Barlow از این گردان بوده اند) یا کماندو های سابق آنگولائی که از بازماندگان جنگ با جنبش های آزادیبخش در افریقای مرکزی میباشند (۷) تشکیل شده است. »

« در سال ۱۹۹۳ این شرکت به کمک دولت آنگولا شتافته تا تسلط منطقه نفتی سوپو را از دست اتحاد ملی برای استقلال کامل آنگولا U N I T A بیرون آورد ؛ در سال ۱۹۹۵ این شرکت به طور وسیعی در تغییر تناسب قوا در کشور سیرا لئون و تربیت نیروی زبده، در عرض تنها چند هفته، فعالیت داشته است. آنها محدوده پایتخت را از دست نیروهای شورشی خارج کرده و بعد کنترل یکی از مناطق اصلی استخراج الماس را به دست گرفتند و تحت عنوان حافظین معادن ، یا ناظر و محافظ انتخابات و حتی هوادار.... سازمانهای بشر دوستانه در محل مستقر شدند . به طوری که نماینده اختصاصی سازمان ملل متحد ار آن ها قدر دانی کرده و آن ها را « افراد حرفه ئی » کار آمد و تابع مقررات شناخته که باید گذشته شان را در ازای فعالیت های فعلی شان در این محل و حمایت از دولتی قانونی در مقابله با اشرار و جانپان مفسد (۸) از یاد ببریم.

مزدوران قرار دادی Executive outcomes که به نظر برخی « قابل قبول » می نمایند کنترل بازار افریقائی « سگهای جنگی » را در دست داشته و گارد سابق متشکل از « پلید ها » ، تربیت شده فرانسوی، که به « عملیات » دست ساز و اکثراً مصیبت بار در خدمت به این یا آن دیکتاتور فرانسه زبان دست می زدند ، را کنار گذاشتند . مثل عملیات نافرجامی که در سال ۲۰۰۲ در ماداگاسکار انجام دادند.

در فرانسه که کارمندان وزارت دفاع و پولیس می توانند از بازنشستگی پیش از موعد بهره مند شوند وهمینطور اعضای سابق گروه ویژه و واحد های مخصوص پولیس و ژاندارمری ، لژیون خارجی ، سرویس های اطلاعاتی ، برخی از یگان های چتر باز ، یا محافظین خصوصی مثل (DPS) ، بخش محافظت امنیتی درحزب دست راستی افراطی جبهه ملی، نیروی کار آمد ومناسبی را برای انجام عملیات مخفیانه به وجود آوردند :

درزئیر(۲۰۰۱-۱۹۹۷) ماداگاسکار (۲۰۰۲) ساحل عاج (۲۰۰۳-۲۰۰۱)

امکان خصوصی شدن نیروی حافظ صلح یکی از زمینه های ممکن برای فعالیت مزدورانی است که در جست و جوی کسب مشروعیت می باشند. بعد از کشته شدن یک کلاه آبی بلژیکی در رواندا در سال ۱۹۹۴ و سربازان امریکائی در سومالی ؛ غربی ها دیگر برای دخالت در امور افریقا عجله ای از خود نشان نمی دهند، البته به غیر از انگلیسی ها در سیرالئون و فرانسوی ها در ساحل عاج. آقای سرجیو ویه را ده ملو (Sergio Vieira De Mello) معاون دبیر کل سازمان ملل متحد که در سوء قصد به مقر سازمان ملل در بغداد در اوت ۲۰۰۳ کشته شد اظهار کرده بود که در نبود یک راه حل دیگر و به دلیل شرایط و اوضاع موجود، استفاده از شرکت های خصوصی برای مأموریت های پشتیبانی در افریقا مناسب تر از فعالیت سازمان های بشر دوستانه می باشد.(۱۱)

کمپانی های خصوصی حافظ امنیت در جهت ایجاد رابطه با مقامات دولتی و کسب مشروعیت سعی کرده اند چه در افریقا و چه در سایر نقاط از نقطه نظر های بانک جهانی در مورد حکومت قانون و «کنترل صحیح قدرت» پیروی کنند.

این کمپانی ها که رفتار درست را معیار خود قرار داده اند در کار خود بر رعایت «منشور اخلاقی» تأکید دارند و فقط با حکومت های قانونی و در چهار چوب رعایت قانون فعالیت می کنند. آنها از ستراتیژی واگذاری نمایندگی که سابقاً در عملیات دفاعی در کشور های آنگلو ساکسون اعمال می شده، استفاده می کنند که ابعاد تأثیرات آن در عراق هنوز نامشخص است.

ولی سابقه آنها در افریقا (مثل سیرالئون و آنگولا) چهره مثبتی از فعالیت این شرکت ها را به نمایش نمی گذارد : نبود کنترل و پیگیری دراز مدت در محل ، ناپایدار بودن موقعیت که هر گونه نظارتی را غیر ممکن می سازد ، تحت پوشش قوانین ملی قرار نگرفتن معادن که آن ها را به مناطق بی قانون تبدیل می سازد . (۱۲)

قطعهنامه های سازمان ملل متحد و اتحاد افریقا و هم چنین قوانین افریقای جنوبی یا فرانسه که در تئوری عملیات مزدوران را منع کرده به آسانی توسط شرکت های حافظ امنیت که مجدداً بعد از وقایع ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ کارشان رونق گرفته است، دور زده می شود . طوری که برخی از کارشناسان معتقدند که باید آنها را به عنوان شاخه حرفه ئی به رسمیت شناخت و کادر حقوقی برای فعالیت این شرکت ها تنظیم کرد تا بتوان بر فعالیت های فوق العاده « حساس » آنها حداقل نظارتی اعمال نمود.... »

زیر نویس های نگاشته بالا :

(۱) مقاله لورانس مازور ، اکتبر ۱۹۹۶ ، لوموند دیپلماتیک . (۲) مجله نیوزویک ، سپتمبر ۲۰۰۴ (۳) مقاله ژان کریستف سروان ، جنوری ۲۰۰۳ ، لوموند دیپلماتیک (۴) مصاحبه با مجله آفریک ، جولای-آگست ۱۹۹۷ (۵) نشریه لو نوو روی ، ابی جان ، ۲۰ سپتمبر ۲۰۰۴ (۶) مقاله لورانس مازور ، اکتوبر ۱۹۹۶ ، لوموند دیپلماتیک (۷) افریقای جنوبی رکورد جهانی را از لحاظ نسبت پولیس خصوصی به پولیس دولتی داراست: ۲۵۰ هزار محافظ خصوصی در مقابل ۹۵ هزار پولیس دولتی ، چندین شرکت امنیت داخلی مثل پارا،

تارگت، کمبد فورس، پیس فورس، اسپرینگ بورت..... اعضای سابق نظامیان نیروی ویژه و رودزیا را استخدام می کنند. بعضی از کارمندان آنها در خشونت علیه مبارزان کنگره ملی افریقا و در هجوم مزدوران به آنگولا و جزایر سیشل شرکت داشته اند. به کتاب مارک آنتوان دو مونکلو: خشونت شهری در افریقای جنوبی و نیجریه مراجعه کنید (۸) جیمز جونا، نماینده دبیر سازمان ملل متحد در فریتان، اکسپرس ۲ می ۱۹۹۶ (۹) سرهنگ الن لوکارو، فرمانده امنیتی ریاست جمهوری که مشاور چندین رئیس جمهور کشورهای افریقای فرانسه زبان شده است، دخالت اش در استخدام مزدوران در زئیر را تکذیب کرد. روزنامه فیگارو و لوموند جنوری ۱۹۹۷ (۱۰) ویرجینی ساند روک، آژانس مزدوران، ارتش امروز جولای ۲۰۰۳ (۱۱) فرانسوا میسر، « مزدوران در جستجوی قانونی شدن »، « رشد ناگهانی مزدوران، تقدیر یا چالش »، جولای ۲۰۰۱ (۱۲) ریچارد بانی گارد، « از خصوصی سازی جنگ تا خصوصی سازی حفاظت از صلح »، « رشد ناگهانی مزدوران، تقدیر یا چالش »، و یان دوگلاس: جنگ برای الماس، مجله پیس، پرافیت، پلاندر، انستیتو برای مطالعات امنیتی ۱۹۹۹ افریقای جنوبی [نشریه لوموند دیپلماتیک]

« در کلمبیا، شرکت های نظامی خصوصی برای همه چیز وجود دارد. از همه فراگیرتر شرکت داین کورپ است که حتی آشپز نیز در اختیار می گذارد. شرکت ایرین، سیستم های تحویل سوخت در باندهای فرود هواپیما را می سازد. گروه رندن، به افسران پولیس و ارتش، چگونه توضیح دادن « برنامه کلمبیا» را آموزش می دهد. ای.س.اس. دیفنس، پشتیبانی تدارکاتی فراهم می کند و به کارمندان سفارت امریکا که در برنامه کلمبیا درگیرند مشاوره می دهد.

شرکت لاک هید مارتین علاوه بر دیگر خدمات، پشتیبانی هلیکوپتر های جنگی و هواپیماهای حمل و نقل را نیز برعهده دارد. شرکت نورتروپ، ۷ رادار قوی را که با سیستم جاسوسی هوایی نیرومندی هماهنگی دارند، نصب کرده و آن ها را اداره می کند. شرکت مذکور هم چنین نظامیان و شبه نظامیان را جهت « عملیات ویژه » آموزش می دهد (۷). شرکت های دیگری مانند من تک، مت کام یا ایلپون فن آوری برتری را جهت عکس برداری هوایی، گوش کردن به تلفون ها و تحلیل مکالمات برعهده دارند. اطلاعات به دست آمده به سیستم شناسائی فرماندهی جنوب در ارتش ایالات متحده (ساوت کام) و سازمان سیا انتقال می یابد که آن ها را مورد بررسی قرار می دهند و به مقامات مورد نظرشان باز توزیع می کنند. در این مورد، نیروهای مسلح کلمبیائی آخرین مقاماتی هستند که در جریان قرار می گیرند. « [لوموند دیپلماتیک]

هفته نامه شهروند در شماره ۱۲۱۵ تاریخ ۵ فبروری ۲۰۰۹ نوشته ای دارد از جواد طالعی، وی تجسسی در زمینه ارتش خصوصی انجام داده که در خور دقت می باشد [آقای طالعی همان کسی است که سالها قبل طی مصاحبه ای از آقای داکتر رحیم رسول، در رابطه با مسأله روشنفکران مندرجه شهروند چنین گفته بود: « (روشنفکران) پس از اشغال کشور به وسیله شوروی سابق یا دوران سیاه طالبان مجبور به ترک کشور شدند» آقای طالعی دوره چند ساله حاکمیت سیاه تر از هر سیاهی دولت ربانی - مسعود را که تداوم سیاسی - نظامی دولت دست نشانده سوسیال امپریالیزم شوروی با آرایش اسلامی بود، روی علایقی که با جمعیتی ها و شورای نظاری ها (پرچمی ها و خادی ها) داشت از تاریخ چند سال اخیر افغانستان؛ حذف کرده بود]، در هر حال، اینک توجه شما خوانندگان عزیز را بدان جلب می نمایم که قطعه عکس زیر را نیز چاپ کرده است.

پاره ای از عملکرد های گذشته سازمان CIA در امریکای لاتین
و گوشه ای از کارکرد های این سازمان در افغانستان

هزار شرکت
خصوصی بایک
ملیون مزدورار
در سراسر جهان
به خاطر بقای
سیستم امپریالیستی
از هیچ جنایتی
روگردان نیستند.

مزدوران آدمکش شرکت " بلک واتر "

دو مزدور در حال جنگ

» ۲۰۰ میلیارد دالر درآمد ارتش های خصوصی

شماره ۱۲۱۵ پنجشنبه ۵ فبروری ۲۰۰۹ شهروند

درآمد ارتش ها و نیروهای امنیتی خصوصی جهان در سال ۲۰۰۸ میلادی به ۲۰۰ میلیارد دلار رسید. تعداد این شرکت ها، که در عمل کاری جز گرم نگاه داشتن تنور جنگ ندارند، اکنون هزار واحد و تعداد مزدوران آن ها نزدیک به یک میلیون نفر تخمین زده می شود این آمار، در ماه جنوری امسال از سوی رسانه های گوناگون اروپا انتشار یافت و سبب اضطراب شدید سیاستمداران و افکار عمومی شد. اکنون، معاون هیأت نمایندگی المان در مجمع بین المجالس اروپا خواستار صدور منشوری برای کنترل بیشتر کار ارتش ها و نیروهای امنیتی خصوصی شده است. در حالی که سربازان رسمی در صورت خلاف به محاکمه در دادگاه های نظامی تهدید می شوند، مزدوران مسلح ارتش های خصوصی، تاکنون هم در محل استقرار و هم در محل استخدام، از هرگونه تعقیب حقوقی و جزائی مصون بوده اند.

مزدوران و قتل عام غیرنظامیان

واشنگتن پست اخیراً گزارش داد که پنج عضو شرکت نظامی - امنیتی "بلک واتر" امریکا در آغاز سال ۲۰۱۰ در یک دادگاه فدرال محاکمه خواهند شد. این پنج نفر که سن آنان بین ۲۵ تا ۲۹ سال است، از سوی شرکت بلک واتر به عراق اعزام شده بودند تا در آنجا از نبرد با تروریسم جورج بوش پشتیبانی کنند. آن ها در ماه سپتمبر سال ۲۰۰۷ میلادی، در حمله مسلحانه به غیرنظامیان بغداد ۱۴ نفر را کشتند و ۲۲ نفر را زخمی کردند. هیچ کدام از قربانیان مسلح نبودند، اما مزدوران، در جریان بازجوئی ها، ادعا کردند که از سوی قربانیان مورد حمله قرار گرفته و از جان خود دفاع کرده اند. بنابر این مرتکب جرم نشده اند

ماجرای قتل عام غیرنظامیان، در زمان خود افکار عمومی جهان را علیه بلک واتر برانگیخت و مراجع قضائی ایالات متحده امریکا را واداشت که مقدمات محاکمه آنان را فراهم کند. کارفرمای این مزدوران، شرکت بلک واتر، اکنون به یکی از بزرگترین ارتش ها و مراکز جاسوسی و امنیتی خصوصی جهان تبدیل شده است. مرکز آموزشی این شرکت با ۲۴ کیلومتر مربع مساحت در کارولینای شمالی ایالات متحده امریکا، بزرگترین میدان مشق نظامی خصوصی جهان است.

رسوایی بلک واتر

بلک واتر در سال ۱۹۹۷ به وسیله "اریک پرنس" عضو سابق نیروی دریائی ایالات متحده امریکا تأسیس شد. این شرکت، از طریق عقد قرارداد با دولت، کنسرن های نفتی و شرکت های امریکائی فعال در نقاط مختلف جهان به یکی از ثروتمندترین شرکت ها تبدیل شده است. بزرگترین قراردادهای، بلک واتر تاکنون با وزارت

خارجه امریکا بسته است. تا به حال تصور می شد که قراردادهای تنها در دوران جورج بوش با **بلک واتر** بسته شده است، اما اخیراً فاش شد که همکاری وزارت خارجه امریکا و بلک واتر در دوران بیل کلینتن آغاز شده است.

شورای اروپا فعال می شود

"ولفگانگ وودراک" معاون گروه پارلمانی المان روز اول فیبروری امسال گزارشی را که در زمینه فعالیت های شرکت های خصوصی تهیه کرده بود تسلیم مجمع بین المجالس اروپا کرد که نمایندگان ۴۷ کشور عضو شورای اروپا در آن حضور دارند. به اساس این گزارش، دولت امریکا **موظف** نیست قراردادهای زیر **۵۰** میلیون دلاری خود را به تصویب کنگره برساند و با استفاده از همین امتیاز، توانسته است بدون اطلاع کنگره مأموریت های بسیاری را به بلک واتر بسپارد. مأموران بلک واتر به ویژه در عراق و **افغانستان** پراکنده شده اند و به عنوان جاسوس، نگهبان، گارد شخصی و سرباز غیر رسمی فعالیت دارند. آنچه بیش از همه سیاستمداران اروپائی را نگران کرده این است که علاوه بر شرکت های امریکائی **بلک واتر** و **لاکهدید**، گروهی از شرکت های اروپائی نیز وارد معامله جنگی شده اند. از جمله فاش شده است که شرکت تسلیحاتی "**هکتر و کخ**" **المان** وارد یک مشارکت ستراتیژیک با ارتش های خصوصی مستقر در عراق و افغانستان شده و برای آن ها جنگ افزار می فرستد.

معاون گروه پارلمانی المان در مجمع بین المجالس شورای اروپا، ضمن تأکید بر این نکته در گزارش خود فاش کرده است که شرکت "**اگیس**" **بریتانیا** نیز دارای نیروهای نظامی و امنیتی خصوصی است و در مناطق بحرانی جهان فعال شده است. به گزارش این سیاستمدار المانی، ارتش ها و سرویس های امنیتی خصوصی، درآمد خود را مدیون جنگ و بحران هستند. به این دلیل نه تنها تمایلی به پایان یافتن بحران ها و استقرار صلح ندارند، بلکه منافعشان ایجاب می کند که به بحران ها دامن بزنند. در بخشی دیگر از گزارش سیاستمدار المانی آمده است: "**در کنار جنگ سالاران محلی، ارتش های خصوصی نیز به دلیل منافع خودشان سد راه تقویت قدرت حکومت های مرکزی شده اند و به این ترتیب، مانع از استقرار امنیت ملی در کشورهای بحرانی می شوند.**"

منشور ارتش های خصوصی

ولفگانگ وودراک در نشست اول فیبروری مجمع بین المجالس شورای اروپا پیش نویس منشوری را تسلیم هیأت های نمایندگی مجالس کرد که باید به تصویب شورای اروپا برسد و بعد برای تصویب و اجراء تسلیم دولت ها و پارلمان های ۴۷ کشور عضو شورای اروپا برسد. در این منشور، حداقل شرایط برای ثبت یک شرکت خصوصی در عرصه امور نظامی و امنیتی تعیین می شود و کنترل کار این شرکت ها به مجالس ملی سپرده می شود. در عین حال، قوانین ملی و بین المللی باید به گونه ای هماهنگ شود که استخدام شدگان شرکت های خصوصی نظامی و امنیتی، از مصونیت در برابر قانون برخوردار نباشند و در صورت ارتکاب جرم مورد محاکمه قرار گیرند. کمیسیون سیاسی مجمع بین المجالس شورای اروپا، تقاضای معاون هیأت پارلمانی المان را، برای

تنظیم نهائی منشور و توصیه اجرای آن به مجالس و دولت های ۴۷ کشور عضو شورای اروپا به اتفاق آراء تصویب کرد.»

BBC PERSIAN.com

۱۳:۵۱ گرینویچ - دوشنبه ۱۲ نومبر ۲۰۰۷ - ۲۱ آبان [عقرب] ۱۳۸۶

*- انتقاد از شیوه فعالیت شرکت های امنیتی در افغانستان :

نهادی موسوم به "سویس پیس" (Swiss Peace) با انتشار گزارشی در مورد شرکت های خصوصی امنیتی در افغانستان گفته است که هیچ قانونی برای فعالیت این شرکتها وجود ندارد. به گفته این نهاد، **نزدیک به صد شرکت خصوصی امنیتی که بیشتر آنها خارجی اند**، هم اکنون در افغانستان فعالیت می کنند، در حالی که هیچ نهادی بر فعالیت این شرکت ها نظارت نمی کند. این گزارش که به اساس مصاحبه با شماری از افغانها در جنوب، غرب و شرق افغانستان تهیه شده، نشان می دهد که مردم در مورد شرکت های خصوصی امنیتی آگاهی لازم ندارند و در مواردی آنها را با نیروهای ناتو و یا نیروهای امنیتی افغان اشتباه می کنند. این گزارش به دولت افغانستان توصیه می کند که هرچه زودتر قانونی را در این مورد تصویب کرده و به مردم در مورد کارکرد این شرکتها اطلاع دهد. (گزارش داوود ناجی از کابل)

*- **زمینه کار** : افراد مسلح وابسته به شرکت های خصوصی امنیتی در همه جا از جمله در محلات مسکونی دیده می شوند. مثلا آنها برای تأمین امنیت یک سازمان غیردولتی و یا منزل شخصی یک تاجر، ناگزیرند ۲۴ ساعت در آنجا باشند و این امر همسایه ها و مردم آن محل را نگران می کند، زیرا این نیروها ممکن است هدفی برای یک انتحار کننده باشند، یا مورد حمله قرار گیرند و یا هم با گروه مسلح دیگری درگیر شوند. گزارش "سویس پیس" می افزاید اگر دولت بتواند، فعالیت این شرکت ها را قانونمند کند، از یک طرف امنیت بهبود می یابد و از سوی دیگر افغانهای زیادی صاحب کار می شوند. **در حال حاضر بیشتر از ۷۰ درصد چنین شرکت ها مربوط به خارجی هاست**، زیرا به گفته خانم شمیدل بسیاری از افغان ها هنوز نمی دانند که ایجاد چنین شرکت هائی نیز یک نوع کار و منبع درآمد است. بسیاری از افغانها هنوز آنها را جز نیروهای ناتو و یا هم جز نیروهای افغان می دانند. نهاد "سویس پیس" می گوید تعداد مجموعی کارمندان این شرکتها بین هجده تا بیست و پنج هزار نفر است. شرکت های خصوصی امنیتی با آنکه در افغانستان عمر کوتاهی دارند اما به سرعت توسعه یافته اند. کارشناسان معتقدند که ضعف پولیس و نیروهای امنیتی افغان و آلودگی آنها به فساد سبب شده است که چنین شرکت هائی به سرعت اعتماد نهادهای بین المللی و تاجران و سرمایه داران را جلب کنند.

رامینانوری ، در کابل شرکت های خصوصی امنیتی افغانستان بسته می شود

دفتر ریاست جمهوری افغانستان می گوید فعالیت شرکت های خصوصی امنیتی در این کشور غیرقانونی است و قرار است تمامی این شرکت ها تعطیل شوند . پولیس کابل از هفته های پیش برنامه تعطیل شرکت های خصوصی امنیتی را که مجوز فعالیت ندارند، آغاز کرده و به گفته مقامات امنیتی، تاکنون نزدیک به ده شرکت خصوصی امنیتی تعطیل شده است . سیامک هروی یک سخنگوی دفتر ریاست جمهوری افغانستان به بی بی سی گفت: "از نظر قانون اساسی افغانستان هیچ شرکت خصوصی امنیتی نباید در این کشور فعالیت داشته باشد. یک ماده از این قانون می گوید که تنها دولت و ارگان های امنیتی می توانند اسلحه در اختیار داشته باشند و شرکت های غیردولتی مجوز داشتن اسلحه ندارند."

به گفته آقای هروی، جلسه شورای وزیران افغانستان تصمیم گرفته است که تمامی شرکت های خصوصی امنیتی تعطیل شوند اما افزود که این روند یک زمان طولانی را در خواهد گرفت. آقای هروی گفت: "تعطیل شرکت های خصوصی امنیتی یک روند دراز مدت است، تا زمانی که ظرفیت نیروهای پولیس افغانستان بالا برود و این نیروها خود بتوانند به تنهایی تأمین امنیت کنند." او افزود: "تا آن زمان، تنها به چند شرکت امنیتی محدود که بتوانند خود را با معیارهای دولت افغانستان برابر کنند، مجوز کوتاه مدت برای فعالیت داده خواهد شد و این شرکت ها مسؤولیت تأمین امنیت نهادهای خارجی و دفاتر سازمان ملل متحد را برعهده خواهند داشت."

اصولنامه کاری : وزارت داخله (کشور) افغانستان می گوید کار روی ایجاد اصولنامه وظایف برای شرکت های امنیتی جریان دارد و "معیارهایی" که شرکت های خصوصی امنیتی باید داشته باشند، در این اصولنامه روشن خواهد شد. شماری از شرکت های خصوصی امنیتی که به گفته مقامات، هیچ گونه مجوزی برای فعالیت خود در افغانستان ندارند، به دست داشتن در کارهای غیرقانونی از جمله آدم ربائی و قاچاق مواد مخدر متهم هستند. اوایل این ماه، یک نهاد تحقیقاتی موسوم به سویس پیس (peace swiss) با انتشار یک گزارش گفت که نزدیک به صد شرکت خصوصی امنیتی که بیشتر آنها خارجی اند، هم اکنون در افغانستان فعالیت می کنند، در حالی که هیچ نهادی بر فعالیت این شرکت ها نظارت نمی کند.

در حال حاضر در افغانستان تأمین امنیت بانک های خصوصی، سفارت خانه ها، دفاتر و نهادهای بین المللی، برخی از سازمان های غیردولتی و منازل شماری از تاجران افغان و خارجی را نیروهای ویژه ای مربوط به شرکت های خصوصی امنیتی بر عهده دارند. هر واحد از این نیروها یونیفورم و مشخصات مخصوص به خود را دارند و در بدل پول، امنیت افراد و مؤسسات را تأمین می کنند. از نظر قانون اساسی افغانستان هیچ شرکت خصوصی امنیتی نباید در افغانستان فعالیت داشته باشد. یک ماده از این قانون می گوید که تنها دولت و ارگانهای امنیتی می توانند اسلحه در اختیار داشته باشند و شرکتها ی غیردولتی مجوز داشتن اسلحه ندارند. (سیامک هروی)